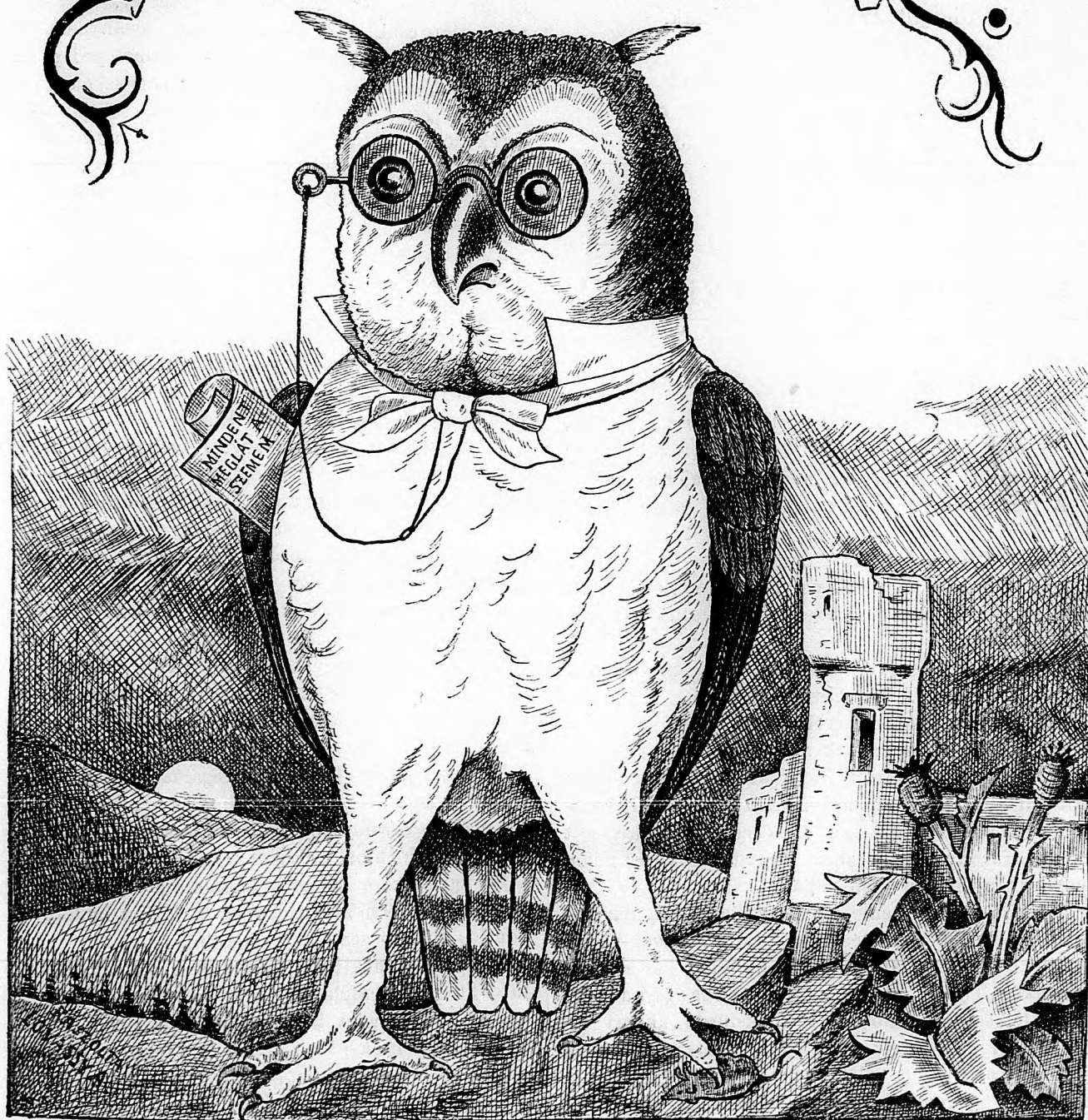

1892

BACOLK.

FELELŐS SZERKESZTŐ ÉS KIADÓ-TULAJDONOS:
LOVASSY ANDOR.

SZERKESZTŐSÉGI IRODA ÉS KIADÓHIVATAL:
NAGYVÁRAD, URI-UTCZA 5. SZÁM.

LANG JÓZSEF KÖNYVNYOMDÁJA.

Megjelenik vasárnaponként.

ELŐFIZETÉSI ÁRA:

Egész évre	-----	8	frt
Fél évre	-----	4	"
Negyedévre	-----	2	"

Egyes szám ára 16 kr.

K É R E L E M.

Az égre kérem önöket uraim
 És térdre rogyva esdek a nők előtt
 Csináljanak már minél több bolondot,
 Hogy irhassunk valami dicsőt.
 Olyan csendes és kihalt ez a város,
 Kevés furcsaság esik egy hét alatt,
 Alig-alig jut az éhes bagolynak,
 Valami jó, izletes falat.
 Kérve kérem hát önöket uraim
 És térdre rogyva esdek a nők előtt,
 Csináljanak már valami bolondot
 Hogy irhassunk vigat és dicsőt.

BAGOLY.

NAGY IDŐK, NAGY EMBEREK!

X.

Dr. HOVÁNYI FERENCZ.

Motto: Bécsi bicska, peneczilus,
 Reszket tőlem a baczilus.

Egy városi dinastia feje, a család majorescója.

A Hoványiak megmutatták, hogy és miként lehet tekintélyt, befolyást szerezni a közügyekben az öszszetartással és a testvéri szeretettel.

Igazi Curatius testvérek ők modern kiadásban, kik nem fegyverrel, hanem észszel és tapintattal harczolnak a forumon.

Ferencznek a fegyverhordozója Géza es Gézának a pajzsát Gyula viszi a küzdelembe.

Mindhárman okos emberek; de a fő ész a majoresco, kiben halálíg bíznak a betegek.

Ott van például gróf Zichy Géza az intendáns; összejárta a világot, a leghiresebb orvosoknál kérszett segedelmet, míg végre ő is csak Váradra jött és dr. Hoványi Ferenczhez fordult, hogy csináljon neki egy új kart a jobb vállára.

A csoda-doktor kente, fente, villanyozta, masszirozta a jeles költő művészt; borogatta szűnyog-hájjal, bekötözte úti-lapúval, de bizony a csonka kar sehogyssem akart kinőni, hanem az ép ujakba olyan erőt, olyan lelkesedést öntött a Püspök-fürdő akkori orvososa, hogy gróf Zichy Géza körmei alatt csak úgy pattogott a zongora elefánt csont billentyűje; hirt, dicsőséget szerezve a magyar névnek és dr. Hoványinak.

De mikor hűlni kezdett az idő, a világhírű fürdő orvos is ott hagyta a meleg vizet és bejött a Bihar-megyei közkórházba osztály-orvosnak.

Itt is megmutatta, hogy bölcs belátásu ember; mert elmenekült az elátkozott fészekből, mielőtt kiütött volna a krízis.

Városi főorvos lett és azóta ő szokta megvizsgálni Nagyvárad egészségét.

Gondosan tapogatja a nagyságos polgármester és az érdemes tanács pulsusát.

Előre meg tudja állapítani a diagnosist és ha valami változást, vagy innormális állapotot vesz észre, rögtön kimondja a sententiát, hogy viharos gyűlése lesz a városnak.

Különben polgári foglalkozására nézve agglegény és így szabad, független, nomád életet él; az asszonyok után csak eped, de azért nem soványodik el; termete olyan, mint a Herkulesé, szeme pedig hasonlít az V-ik Sixtuséhoz; mivel ő is pápaszemet visel.

Ott guggol a két kerek üveg az orra csontján és a derék doktor annyi bájjal, annyi sikkkel tud azon keresztül a lelkébe nézni a menyecskeknek és a köröstezai timároknak, mintha delejt lövelne pupilláiból a szivekbe.

Különben szeret kutatni, fitetni, buvárkodni.

Mikor Koch világhírű szerét istenitette a tudományos világ, dr. Hoványi Ferencz, a város megbizásából, azonnal Berlinbe ment.

Nehezen tudott bejutni; de mikor megmondta, hogy ő Hoványi; a burkus lángeész titkára rögtön bejelentette, hogy: hier ist Ani von Hoff.

Természetesen, hogy az udvari ember előtt kinyitottak a baczilus király ajtajai és Nagyvárad város főorvosa gazdag tapasztalattal tért haza szülőföldjére.

Itt szájtátva, álmélkodva lesték, várták minden szavát, és nemsokára felolvasást is tartott az orvosegyletben a „Kochinról”.

Villára szurva, nagyító üvegen keresztül mutatta be a tüdővész rettenetes baczilusát.

Bebizonyította, hogy ennek a csoda jószágnak van füle is, van farka is és mégsem jön dúdolvá a világra, hanem csendesen, lassan pusztítja a szervezetet.

Ez alkalommal elhitette collegáival azt is, hogyha e veszedelmes férget tőrös galuskáival hizlalják és a tarkóját *kochinnal* dörzsölik, az esetben a tüdőragó bogár, kochinchinai kakassá fejlődik.

De ugyanakkor azt is kijelentette a városi főorvos, hogy ezt a Koch-féle baczilust, a fűzfán kukorékoló Pontius Pilátus sem tudja megölni.

Nem hitték neki; azt állították a bölcssek, hogy a jó doktor mindenféle élő lényt ki tud végezni; így hát a tüdő-féregnek is pusztulni kell.

Ellenségei csak akkor tették le a fegyvert és akkor látták be tévedésüket, mikor dr. Koch ur le lett leppezve.

Bizunk is mi dr. Hoványi Ferenczben, hiszszük, hogy hamar észre veszi a bajt s ha e városnak valamije fáj, sarokra áll a familia és közös akarattal beadják az orvosságot a betegnek.

Az ég adjon neki hozzá erőt, egészséget és mennél kevesebb pacienst; mert ez azt fogja bizonyítani, hogy Nagyvárad közegészségügye rendezve van. *Izé.*

1892

DR. HOVÁNYI FERENCZ.

LA.

ÚJDONSÁGOK.

— **Személyi hir.** *Papirkosár* ur ő méltósága, a tegnap esteli vonattal szerkesztőségünkbe érkezett és azonnal vacsorát kért; néhány sületlen munka elfogyasztása után tele gyomorral lefeküdt és jóízű falatokról álmodott.

— **Orbán napja** elmúlt a nélkül, hogy valami bajt csinált volna: jövőre sem lehet félni a fagytól, mert a tanács *Sipos* Orbán-féle kályhával akarja fűtetni a nagy természetet.

— **Henczi szobrát**, mint halljuk, Nagyváradnak akarja ajándékozni a közös hadügyminiszter s a műremeket a kis piacra fogják felállítani. A leleplezés alkalmával *Rácz* Mihály szerkesztő fogja elszavalni saját ódáját és *Dus* László koszoruzza meg a császári és királyi hőst.

— **A polgár.** *Schlauch* Lőrincz megyés püspök elhatározta, hogy a város atyáit ki fogja hizlalni. Minden ünnepélyes alkalommal tíz, tizenöt tanácsagot hi meg asztalához és a vendégek megeresztett nadrágszíjjal, tele gyomorral távoznak a rezidenciából. A legközelebbi alkalommal — többek közt — *Justh* Sándor is hivatalos volt. Mikor az ebédnek vége lett, hordóvá gömbölyödött termetét tapogatva, így szólt Rimler főkapitánynak a kipirult arcú férfin: «Lássá kérem én büszke vagyok reá, hogy egyedül magam vagyok itt *polgár!*» Ezt a beszédet meghallotta *Zádor* Gyula királyi táblai elnök és oda lépve a *polgár*hoz, bemutatta magát ilyen formán: én *Zádor* Gyula vagyok; én meg *Heczpáli* és *neczpáli Justh Sándor* pógár; nohát kérem — felelt *Zádor* — én is tartom magam olyan *polgár*-nak, mint ön.

— **Iható tinta.** Egy vegyész oly tintát fedezett fel, mely nemcsak iható, de igen kellemes ízű. Erős szesz tartalommal bír s gyomorerősítőül is szolgál; mint halljuk az igazságügy-miniszter rendeletileg meghagyta, hogy ezen folyadékot a napidiasoknak használni nem szabad.

— **Kilometer Ignác** ügyvéd, nyilatkozatot küldött be hozzánk, melyben elkeseredve panaszkodik a miatt, hogy a magas egylet tagjai közül kimaradt. Az egész dolog tévedésből történt; mert az ügyvéd ur egy roszakarója azt a hirt küldte be hozzánk, hogy a derék *Kilometer* prókátor sugártermete százötven centiméterre kopott el.

Szegény jegyző.

Egész nap izzad, ülve fárad;
Nem is sok a restánczia;
Szegény jegyző! a vármegyének
Ő a legmunkásabb fia;
De, míg görnyed a faluházán
És jóízűeket pipál,
Szegény jegyző! nagy baj van otthon,
Az asszony roszban sántikál.

Nincs senki, ki a nótárosnak
Bizalmasan megsugja azt,
Hogy kertjéből, ha nincsen otthon
Virágot még más is szakaszt;
Hogy a lugasban a menyecske
Gyakorta olvad, mint a só
És tudja minden utczagyermekek,
Hogy az a kecskének való.

De feje sem fáj a böles férjnek
Sorsával megelégedett;
Íránta a tüzes menyecske
Merő jóság és szeretet;
Nem is csoda, ha szeretetben
Az asszony így előhaladt:
Mert a plébánus oktatja rá,
Ott az árnyas lugas alatt.

Burangó.

Szótfogadott.

A hoportyi jogászok a főispánét kérték fel bálnyának.

A méltóságos asszony elfogadta a meghívást és mint aféle tapintatos úri dáma, ebédre hitta meg a rendező bizottságot.

A bálelnök — a ki huszárönkéntes volt — fekete kávé után a lady-patronesse körül szellemeskedett és cigarettre akart gyujtani.

Elővette tehát a gyufatartót, de a gyufa sehogy sem akart lángra lobbanni.

A nemes lelkű hölgy megszánta fiatal vendégét és jó akaratulag figyelmeztette, hogy: ne az oldalán, hanem a *fenekén* gyujtsa meg a gyufát.

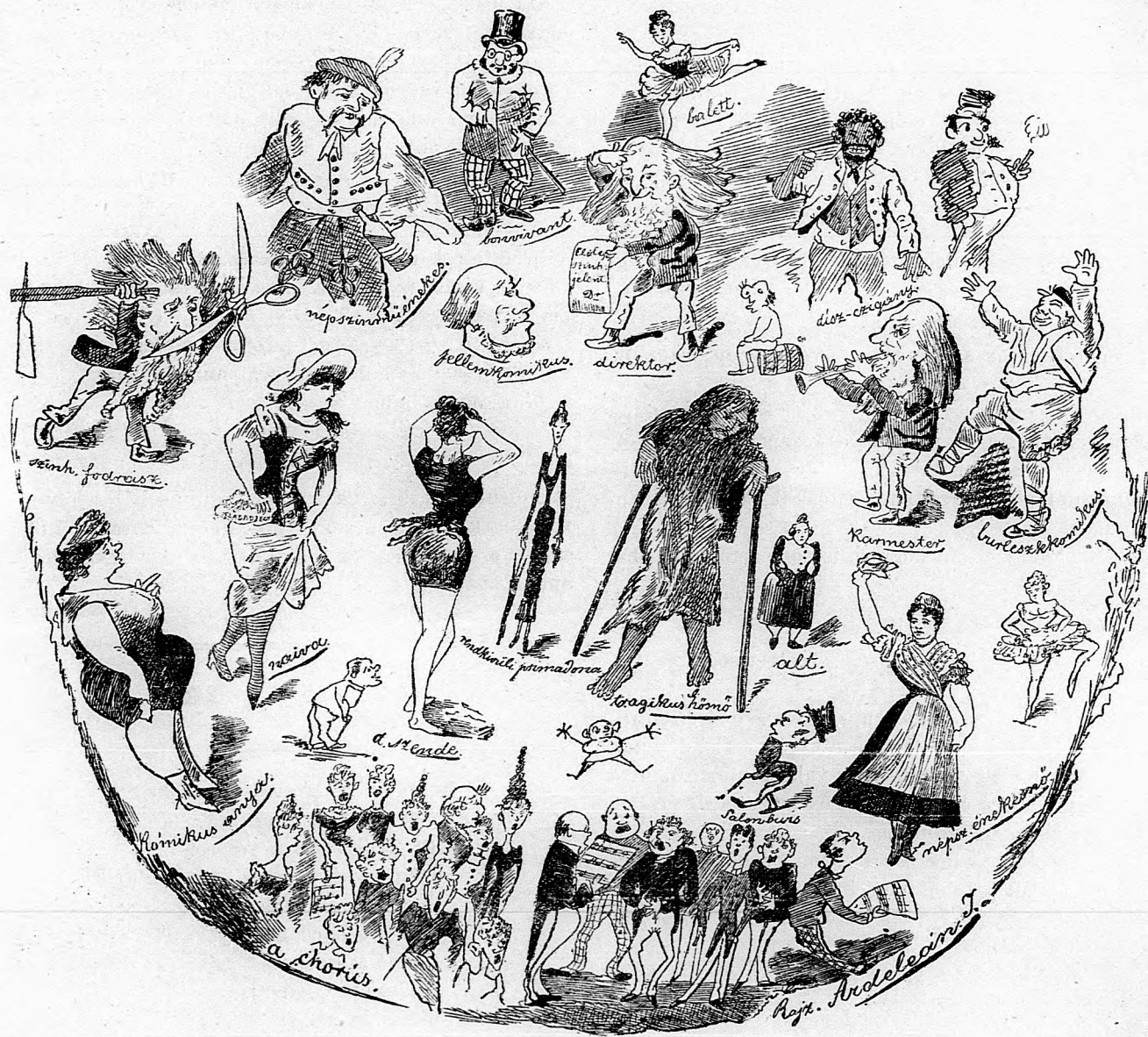

Az önkéntes összeütötte a sarkantyut, megköszönte a figyelmet és szót fogadott.

1892

Álom és ábránd.

(Szerződöttési czéloból ajánljuk Garadi Merőnek.)

A nagyváradai állandó színház leendő művészeinek arczkép-csarnoka.

Felhívás nyilatkozatra.

Kedves pályatársak!

Szerkesztő barátaink!

Tudni szeretnénk, hogy melyik a legjobb lap Nagyváradon?

Kérjük tehát Önöket sziveskedjenek közölni velünk véleményüket.

Nem, mégsem!

Hiszen az eredményt úgy is tudjuk s hiszszük, hogy mindenkinek a lelkébe látunk és érzelmeit tolmácsoljuk, midőn az alábbi nyilatkozatokat csakugy vaktában, előre közöljük.

I.

Tiszán innen, Tiszán túl, szárazon és vizen, legjobban szerkesztett lap a *«Szabadzsák»*; érdeme az, hogy telivér mamekuk és nem érzik rajta a régi párfűm: a szélbali illat.

Ennélfogva esküszöm, hogy a legkitünőbb ujság az enyém.

Rácz Mihály m. k.

U. i. És a legjövédmezőbb!

Laszki Ármin.

II.

Bismarck és én szerintem a *«Nagyvárad»* a lapok lapja.

Hazugság az, hogy a papok rabja! Ennek az ujságnak az elején magas politika, a közepén helyi dolgok és a püspök falatján hirdetések olvashatók.

Munkatársaink híres, nagy emberek, habár magam apróság vagyok.

Lapom főérdeme az, hogy én is dolgozom bele néha.

Böszörményi Géza.

III.

Szabadság! Egyenlőség! Testvériség!

1848!

Európai színvonalon áll a *«Nagyvárad Hirlap»*. Reszket tőle a zsarnokság, és a részvényesek; de nincs miért! Kün ember vagyok én, nyakas, kitartó, mint a kun-dinnye, hozzá még szigorú és igazságos.

Lapom él és senkitől sem fél.

Hogy is ne állanánk sarokra, mikor hölgy munkatársaink fogják a tollat marokra.

Ha mi elbukunk, elvész a haza; de sietek most már haza.

Turi Misvány.

IV.

Maj domnule!

Csetrába? *«Familia»*?

Ajicse buna Dziuáriu!

Jusifu Vulcanu.

V.

A szaklap csak szaklap; csodálkozunk, hogy rajtunk még sem igen kapnak.

De azért bámul a jogász világ és a tulvilágról üdvözölt bennünket Ciceró, a fiskálisok dédapja.

Írásban kiadta az öreg, hogy a *«Jogi értesítő»* a legelső ujság a birodalomban.

Ára egész évre 5 frt.

Rosen ^{thal.}
^{baum.}

VI.

Leggyasban érsit denről a *«Gyrs rók lapja»* s mi fő: gyéneken és pártkon flúl melkedik

.dorján .mil.

VII.

A népet lassan kell nevelni; az ujság csinálást nem szabad elhírtelenkedni.

Azt hiszem a közvéleményt tolmácsolom, midőn azt állítom, hogy a *«Népnevelési Közlöny»*-t megfontolva és elég lassan szerkesztem.

Kénytelen vagyok tehát beismerni, hogy ez a lap a leghatalmasabb sajtótermék, mely bár elkésve, kinnal születik, de legalább múltattat.

Winklér Lojos.

VIII.

Dicsértessék az ur Jézus Krisztus!

Ez az ujság az enyém; ilyen kegyes sorokat sehó sem olvastam én.

A *«Kath. Hitterjesztés Lapjai»* a legpompásabb lap; olvassa azt mohó vágygyal minden pap.

Happ, happ, happ!

Nogely István.

IX.

Elfogult szerkesztők; hamis állítások! Ujságíró cimborák görbén nézek rátok; mert bármint állításatok, a ti beszédek nagyon komoly, legvigabban huhog köztetek a

«Bagoly.»

Nevető fejfák.

I.

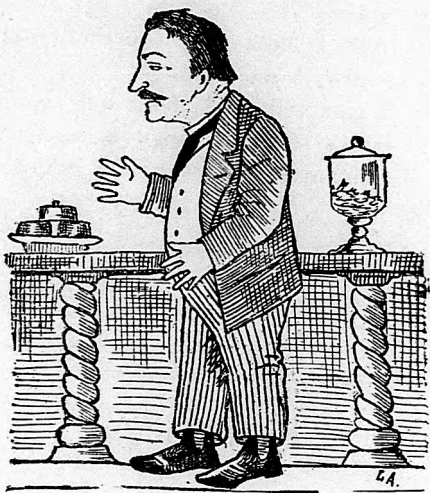
Siralom völgyéből
Hej sokan mulnak ki,
Itt nyugszik koresmáros
Dúró Isvány, a ki
Negyven esztendeig
Tekerte a csapat.
Ámde aratáskor
Hideglelést kapott.
Felesége neki
Nagy temetést csapott,
Most már nincsen, a ki
Tekerje a csapat.

II.

Ennek a mély sirnak
Legeslegfenekén
Nyugszik Kerge Márton,
A maga fenekén.

ÉDESSÉGEK.

— Feltáalja Rusz Károly. —

Instálom!
Micsoda hatás!
Lám, lám, ki hitte volna, hogy a mult heti felhivásnak ilyen eredménye letyen.

Horribil!
Szászhusz ajánlat érkezett pe ettig.
Öszvety asszonyok sertülő leányok vátynak asz én kezemre; sőt két férfi is felajánlotta piszalmát; azonban eszt a ketfesző alkalmat, jelen körülményeim köszt nem fogathatom el.

Asz asszony csak asszony; nélküle nem lehetünk el s ha Isten sekít ősszel már tyúrú lesz asz ujjamon és jőfő esztendőben, talán kis cukrászok kőkielését hallgatják asz előkelők.

Csak lekalább addig megkaphatnám asz „utvari szárító” titulust.

Pedig asz ég uty sekéljen enkem, van reá remény; iken, van reá remény.

A multkor nálam volt króf Wolkenstein. Ő felsékének a főkonyha mestere és ity szólt nekem: ketves kollega, étes Rusz, ön ikaszán pompás fatylaltot és Sacher tortát készít!

Oh ketyelmes úr! Hiszelgő reám esz a makas nyilatkoszat!

Erre ő aszt felelte, hogy ajánlani fok asz udvarnál.

És ő natyméltósága nem játszik a szafáfal; mert saját szememmel láttam, hogy bement asz utvarpa, ott aszután mit csinált? aszt már nem tudom; te hiszem, hogy én reám gontolt.

Jesszusom! Dehát micsoda különös is lenne appan, ha engem is kitüntetnének; hát mivel natyobb ezék a Kunzé, mint a mienk? és asz mékis „utvari szárító” lett.

„Ami késik, nem mulik” mondja a költő!

De letyen véke a trics-tracsnak!

Ropognak a fogatok; jön a páró Königswarther.

Adieu!

Sietek!

Kisasszony, fatylaltot, ostyát.

Merszi, bien!

Üssük el!

DIVAT.

Nizza, 1891 bájhó vég.

Kedves szerkesztőm!

Megigértem, hogy irni fogok.

Szavamnak ura akarok lenni, figyeljen.

Antandé, mosszió, antandé!

Tegnapelőtt Nizzába érkeztem; s ma már az oceán hullámaiban áztatom habtermetemet.

Igen, a tengeri füzek árnyában fürdenek a szüzek!

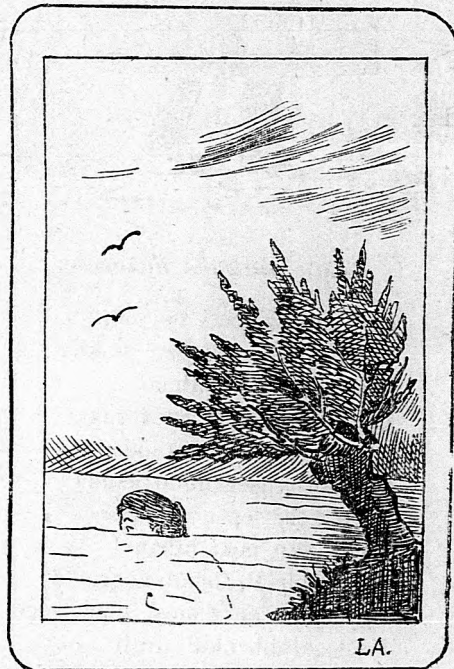
Ah, milyen könnyelmű is vagyok én; ennyi csalfa férfi előtt leplezem le bájaimat.

Igazán pirulok ön előtt; de mit tehetek róla; mikor ez a divat!

Igen a legfelkapottabb tohalett a fige falevél (costüm a la Eva.)

De kérem, én bennem igen nagy a szemérem.

Nem vagyok pikáns franczia, hanem szemérmes magyar hölgy.

Nézze arczképetem; erről láthatja édesem, hogy milyen érzékeny, bohó teremtés vagyok én; a kíváncsiak szeme elől a viz alá bujtam; csak a fejem búbjá látszik ki a hullámokból; a hajfodraimat megmutatom, de az örvénybe pillantani nem engedek senkit; pedig csak ott van az én igazi tohalett titkom; de a mit csupán a tengeri rákok és a kerek szemű halak csodálhatnak.

Rejtélyes tünemény, csalfa habléány vagyok.

Isten önnel!

Üszom a sik tengerre; lebukom a viz alá.

Agygő!

Pá!

Kuk!

Putypuruty!

Klotty!

Madám Cicó.

JRODALOM ÉS MŰVÉSZET.

Özvegy Etsedy Albert költeménye.

Egy szakács balesete.

Egy vad szakács belebújt a
Sötét nyirkos pincze lyukba:
Elszenderült és álmába,
Érzé, hogy ujját pocz rágja,
A nagy kintől felocsuda,
De szörnyűség minő csuda;
Ép a keze, ép a lába.
Mégis van neki hibája!
Váltig busul, dehát végre
Ugy sincs neki most már vége,
De legalább okult rajta
Az ily hitvány kukta fajta.
Hogy ne legyen olyan kevély:
Mert bajt csinál a szenvedély.

Bátor beszéd.

Hogy a ménkü csapjon abba jaz telefonya: elveszi a komfortáblisok keresettyit.

Ezelőtt, ha a buzakupecz elakarta adni a gabonát, beleült az egyfogatúba és vágatva repült a «Lászlóba»! A bőrkereskedő a mi hintónkon száguldozott egyik tímártól a másikhoz, az adósok velünk rohantak a hitelezőkhöz: egyszóval jó világot éltünk.

De Roth, az az átkozott drótfireg, minden házba bevezeti mán a zsinórt és széllal beszélnek egymáshoz az kereskedők.

Lesoványkodtak a komfortéblis lovak, mert kevés abrakra való jut szegényeknek.

Jaj ha azt a telefonos jordányt elő csiphetnénk az istállóban, hej, de levennénk rula a bűrt és a hídlás alá dugnánk.

Nem is mer beleülni a mi czerczámunkba; mer fil hogy ráborítjuk a csészát.

De így is nem tudom mi lesz: mir? mer hát zivataros idő jár és remiljük, hogy belecsap a menykű abba a beszilő masinába és hókon csapja azt a lelketlen embert.

Tisztelettel

Juhbél Jóska,
konyfortéblis.

Régi dolgok.

I.

Krisippus nem volt oly görög,
Ki sutba buvik, ha az ég dörög;
De ha hü neje ráfordult,
Krisippus akkor sarkon fordult;
Mert a vihart nem állhatá,
Reszketve bujt az ágy alá.

II.

Hispaniában egy plebejus élt.
Ki egykor csizmákat kefélt;
De végre annyi pénze lett,
Hogy temérdek kincset félre tett.
Bomoltak is a hölgyek érte;
Végre Drusus leányát megkérte.
Azonban nejét meg nem becsülte ő.
Hanem inni kezdett, mint egy kefekötő.
És mert torkába nagy vagyont öntözött,
Drusus leánya tőle megszökött.

III.

Cajus Tullius Rómában.
Mehalt anyósát látta álmában.
A büszke patricius ugy megjedtt.
Hogy gyenge szive megrepedt,
És egy percz alatt vége lett.

A szerkesztő postája.

B. J. Kissé késve kaptuk, egyiket beszorítottuk illő helyére: másik a jövő hétre maradt. — **V. V.** (Helyben.) Ez a küldemény gyengébb sütés mint az előbbi, talán egyet közölni fogunk alkalom adtán simitva. — **Dr. Körmos.** A rajzok igen szépek: a napokban levelet írunk e tárgyban az illetőnek. — **Több érdeklődőnek.** A kivánt mutatványszámokat elküldtük; kérjük a meleg és hathatós pártfogást. — **Z. L.** Jövő hétre maradt, mert szeretnénk jól kidolgozni s arra már idő nem volt; köszönjük.

H I R D E T É S E K.

Van szerencsém a n. é. közönséget tisztelettel értesíteni, miszerint

PLESS VILMOS

cs. és k. udvari

kalap-gyáros

és udvari szállító gyártmányainak

egyedüli raktárát

megkaptam. A nevezett világhírű cég általánosan elismert újdonságai

mindenféle kalapokban üzletemben mérsékelt és határozott árak mellett kaphatók.

Nevezett cég gyártmányairól, u. m. kifogástalan minőség és valódi szintartóságért

jótállást vállalunk.

Minden **«Pless»**-féle kalap a fenti cég védjegyével van ellátva.

A n. é. közönségnek magamat becses pártfogásába ajánlva, vagyok

kiváló tisztelettel

Schönberg Miksa,

Fő-utca, Bémer-tér.

Előfizetési felhívás.

Itt van a hónap elseje!

Omlik a pénz a hivatalnoki zsebbe.

Jóizü a **»Bagoly«** pecsenyéje, ajánljuk azt früstökre, ebédre.

Nem is nagyon drága s a mi fő, nem olyan, mint a Samu nadrága, hanem folyton vig, bohó; idegen tollat nem lopó.

Azért tehát előre! Vegyen mindenki belőle.

Oh jöjj keblünkre te dicső előfizető; mert ha elérkezik a hónap vége, kevesebb lesz a pénz, ezt állítja az égre

a „Bagoly“ szerkesztősége.

Vendégfogadó- és kávéház-megnyitás.

Van szerencsém Biharvármegye és Nagyvárad város nagyérdemű közönségét értesíteni, miszerint az ipartestület tulajdonát képező, volt **Bucsányi-féle**

„Nemzeti szállodát”

12 vendégszobával, kávéházzal,

téli- és nyári-étteremmel

több évre kibéreltem, azt a kor igényeihez mérten ujjaalakítottam és **vendég-szobáimat, kávéházamat és éttermemet megnyitottam.**

Midőn ezek tudomásul vételét kérem, egyszeremind az eddig számos éveken át irányomban tanúsított szives bizalmukat megköszönve, azon kéréssel fordulok a n. é. közönséghez, kegyeskedjék vállalatomat nagybecsű pártfogásával támogatni. Igérem, hogy **jó italokkal, Dréher-féle legkiválóbb minőségű sörrel, jó borral, jó ételekkel** és pontos szolgálatot fogok kifejteni.

A n. é. közönség b. pártfogását kérve, maradtam

alázatos szolgálója

Süch József,
a „Nemzeti szálloda“ bérlője.

BODÁNSZKY LIPÓT kocsigyártó

NAGYVÁRADON, Apáczá-utca (saját ház).

KÉSZ ÚJ KOCSIK NAGY RAKTÁRA.

Vagyok bátor nagy raktáramat kész **új kocsikkal** és pedig

nyitott, fedeles, ruganyos és rugany nélküli,

tartós, erős szerkezetű, csinos formájú s szép kiállítású kocsijaimat a mélyen tisztelt közönség becses figyelmébe ajánlani.

Kocsijavításokat és megrendeléseket,

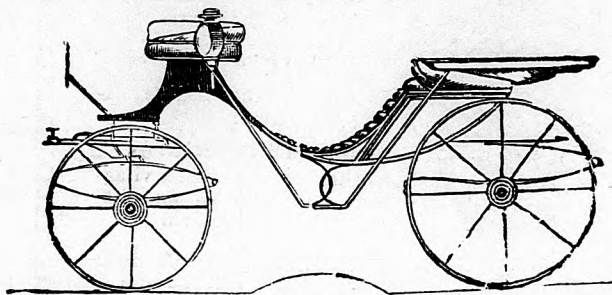
kerékgyártó, kovács, fényező és sattler

munkára nézve ezután is elvállalok s saját műhelyeimben gyorsan, jutányosan és pontosan foganatosítok.

Teljes tisztelettel

BODÁNSZKY LIPÓT,

kocsigyártó.

KALENDA JÁNOS

műpar-áru raktárában

Nagyváradon, Szt-László-tér

legjutányosabban beszerezhetők:

UTI-LÁDÁK, BŐRÖNDÖK mindennemű utazási czikkek, továbbá **Vadász-fegyverek** és **revolverek**, angol disznóbőr **nyerges** és **lovagló-kellékek**, ugyszintén **gyermek kocsi-bölcsők**, **Adler-féle tajték-pipák**, **pénz- és szivartárczák**, **sétabotok**, **kalapok**, **nyakkendők**.

Alkalmi ajándék tárgyak és gyermekjátékok legnagyobb választékban.

10

LANG JÓZSEF

Nagyváradon, Olaszi, Uri-utca, Hügel-ház

ajánlja a mélyen tisztelt közönségnek

könyvnyomdáját

nyomtatványok leggyorsabb és jutányos áron elkészítésére.

Továbbá előfizetésre ajánlja

„NAGYVÁRAD“

czimű politikai napilapját, mely függetien irányu és a legolcsóbb helyi lap.

Lang József nyomdája Nagyvárad.